

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.190/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
. Tallián Blanka bíró

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Habis Kinga ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.077/2015/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1.M.751/2010/55.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.077/2015/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.751/2010/55. számú ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint kereseti, 33.100 (harmincháromezer-egyszáz) forint fellebbezési és a 41.400 (negyvenegyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa együttes első-, másodfokú és

felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. augusztus 28-ától állt munkaviszonyban az I. rendű alperesnél személygépkocsi vezetőként. Feladata az I. rendű alperes tulajdonát képező gépkocsival taxis feladatok ellátása volt. A munkaköri feladatait a II. rendű alperes szóban határozta meg. A T.szerződéses partnereinek szállítása esetén a felperesnek készpénz helyett az adott partner nevére kiállított csekket, illetve számlát kellett két példányban kitöltenie. Az I. rendű alperesnél kialakult gyakorlat szerint az üres számlatömbök vásárlása a munkavállalók feladata volt, de az egyszerre megvásárolható számlatömbök száma nem volt korlátozott. A vásárlást követően azokat be kellett mutatni a II. rendű alperesnek, aki azokat az I. rendű alperes cégbélyegzőjével lepecsételte. A céges bélyegzőt a II. rendű alperes őrizte, abból egy példány készült, csak rövid időre esetenként adta át a felperesnek és a többi munkavállalónak a számlatömbök lebélyegzésére. A betelt számlatömböket a munkavállalóknak le kellett adniuk a II. rendű alperesnek. Az utasok részére kiállított számlákat a T. központjában váltották be.
- [2] A felek között a bevétellel történő elszámolás hetente egy alkalommal történt. A II. rendű alperes a taxióra alapján kiszámolta a bevételt, és azt a munkavállaló átadta a részére teljes összegben. A felek sem a számlatömbök átadás-átvételéről, sem a köztük zajló pénzmozgásokról, a bevétel átadás-átvételéről okiratot nem vettek fel, átvételi elismervények nem készültek. Az üres számlatömbök megvásárlásakor a T. arról számlát állított ki, melyet a munkavállalóknak a II. rendű alperes részére kellett átadniuk. A felek ennek megtörténtét sem foglalták írásba.
- [3] Az I. rendű alperes 2009. április 15-én kelt rendkívüli felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát „szigorú számadású nyomtatvány, számlatömb hűtlen kezelése, valamint céges bélyegző jogtalan készíttetése, és azzal való visszaélés miatt”.
- [4] A II. rendű alperes 2009. április 17-én feljelentést tett a felperes ellen csalás büntettének és magánokirat hamisítás vétségének megalapozott gyanúja miatt. A B. Rendőr-főkapitányság Rendőrkapitánysága a felperes ellen folytatott nyomozást megszüntette, mivel annak adatai alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése.
- [5] A felperes a perben 2012. november 9-én megtartott tárgyaláson adta át a II. rendű alperes részére az általa vásárolt számlatömböket, amelyeket addig magánál tartott. E számlatömbök közül számlát állított ki a felperes a F.F. Kft. nevére egyenként 2.700 forint összegben.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [6] A felperes többször módosított keresetében a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, ennek jogkövetkezményeként a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 100. § (4) bekezdés alapján 12 havi átlagkeresete, valamint a (6) bekezdés alapján 30 nap felmondási időre járó átlagkereset, a (7) bekezdés szerint pedig az ítélet jogerőre emelkedése napjáig járó elmaradt munkabére kamatokkal növelt összegű megfizetését kérte.
- [7] Hivatkozása szerint a rendkívüli felmondás indokai valótlanok, a készpénzfizetési számlatömbökkel mindenkor elszámolt, azokat tőle az alperes átvette, bélyegzőt jogtalanul nem készített, és használt fel.
- [8] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [9] Hivatkozásuk szerint a felperes bizalmi jellegű munkakörben dolgozott, ezért az I. rendű alperes nevére megvehetette a számlatömböket, azokat kezelhette, de ő ezzel visszaélt egyrészt mert olyan számlatömböt vett, amelyről a II. rendű alperest nem tájékoztatta, másrészt amelyekről tájékoztatta is, azokkal nem számolt el teljeskörűen, mert a beváltott számlák ellenértékét nem adta át, így azok az I. rendű alperes könyveléséből hiányoztak, így a tárgyaláson átadott kettő, egyenként 2.700 forint értékű számla is. Ezen két számla igazolja azt is, hogy a céges bélyegzővel a felperes visszaélt, mert a számlatömbök vásárlásáról a II. rendű alperes nem tudott, a számlákon viszont az I. rendű alperes bélyegzője szerepel. A felperes e magatartásaival a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztette, és megsértette a régi Mt. 102. § (1) bekezdését, valamint a 104. § (1) bekezdés rendelkezéseit.
- [10] Eltúlzottnak találta a felperes által az Mt. 100. § (4) bekezdés alapján igényelt 12 havi kárártalány összegét, mert a felperes a munkaviszonya alatt és azóta is nyugdíjas, továbbá megtérült jövedelemmel rendelkezik.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.751/2010/55. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, az az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az I. rendű alperest a felperes javára felmondási időre járó átlagkereset, elmaradt munkabér, és 6 havi átlagkeresetnek megfelelő kárártalány megfizetésére azzal, hogy az I. rendű alperestől való behajthatatlansága esetén a II. rendű alperes köteles ezen összegek megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Marasztalta az I. rendű alperest a kereseti illetékben a II. rendű alperes mögöttes felelősségének megállapításával.
- [12] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben az alperesek azt nem tudták kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a rendkívüli

felmondás valós indokokon alapul, és okszerűen vezetett a felperes munkaviszonyának megszüntetéséhez.

- [13] A perben arra nem merült fel okirati bizonyíték és tanúvallomás sem, hogy a felperes számlatömböket elmulasztotta leadni a II. rendű alperes részére, és arra sem volt bizonyíték, hogy a felvett 16.800 forint bevétellel a munkáltatónál nem számolt el. A perben az alperesek azt sem bizonyították, hogy számlatömbökből a felperes számlákat váltott be, és azok ellenértékével nem számolt el a munkáltató felé, illetve a számlatömböket a munkaviszony megszüntetésekor nem adta vissza.
- [14] A céges bélyegző jogtalan készíttetése és az azzal való visszaélés felmondási indokkal összefüggésben kiemelte, hogy ilyen bélyegző tényleges létezését és annak felhasználását az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani. Erre vonatkozóan nem volt bizonyítási indítványa sem.
- [15] Az alperesek erre történő tájékoztatást követően sem kívánták szakértő kirendelését a bírósági tárgyaláson átadott számlatömbökön lévő I. rendű alperesi bélyegző-lenyomat hitelességének bizonyítására, így nem volt megállapítható, hogy ez nem az I. rendű alperes hivatalos bélyegzőjétől származott.
- [16] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperesekkel abban, hogy a 2012. november 9-én megtartott tárgyaláson leadott négy számlatömbbel a felperesnek legkésőbb a munkaviszonya megszűnésekor el kellett volna számolnia. T.CS. vallomása alapján azonban arra következtetett, hogy a munkáltató nem határozta meg, egyszerre hány számlatömböt vásárolhatnak munkavállalók, és mennyit tarthatnak maguknál, továbbá hogy milyen időközönként kell a számlákat beváltani. Az alperesek nem igazolták, hogy a tárgyaláson átadott számlatömbben kiállított számlákat a felperes a T. központjában beváltotta, illetve ezzel nem számolt el az I. rendű alperesnél. K.GY. sem tudta igazolni az alperes állítását, miszerint a felperes a rendkívüli felmondást megelőző napon tartott megbeszélésen elismerte a terhére rótt kötelezettségszegéseket.
- [17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesek nem bizonyították, hogy az általuk hivatkozott számlákat azok beváltását és ellenértékének felvételét követően a felperes nem adta át, és azt sem, hogy az általa beváltott számlák ellenértékével nem számolt el. Nem igazolódott továbbá, hogy a számlákat olyan számlatömbökből váltották be, amelyek megvásárlásáról a felperes az alpereseket nem tájékoztatta. A munkáltató feladata és felelőssége annak ellenőrzése, hogy a munkavállaló a munkaköri feladatainak megfelelően eleget tett-e, a szigorú számadású bizonylatokat a részére határidőben átadta-e, és a rábízott pénzzel pontosan elszámolt-e. Azt a körülményt, hogy minderről átvételi elismervények, okirati bizonyítékok nem álltak az alperesek rendelkezésére, az elsőfokú bíróság az ő terhükre értékelte, és a rendkívüli felmondás jogellenességét állapította meg.
- [18] Az átalánykártérítés mértékénél figyelembe vette, hogy a felperes

munkaviszonya az I. rendű alperesnél rövid ideig állt fenn, az alatt is, és azt követően is nyugellátásban részesült, melynek összege alacsony, azonban különös tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes feljelentése alapján büntetőeljárás indult a felperessel szemben, amelynek során a büntetőjogi felelősség megállapítására nem került sor, a jogsértés és annak következményei súlyával 6 havi átlagkeresetet talált arányban állónak.

- [19] Az Mt. 100. § (6) bekezdés alapján megítélt elmaradt munkabér összegét ennek hiányában máshonnan megtérült jövedelemmel nem csökkentette.
- [20] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.077/2015/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, az I. rendű alperest terhelő marasztalás összegét az elmaradt munkabér összegének a felperesnél megtérült jövedelemmel történő csökkentésére tekintettel leszállította. Megállapította, hogy a felperes munkaviszonya 2015. november 18-án szűnik meg az I. rendű alperesnél. Kötelezte az I. rendű alperest a fellebbezési illeték megfizetésére.
- [21] Nem találta helytállónak a fellebbezési érvelést, miszerint az I. rendű alperesnél a munkavállalók csak két számlatömböt tartottak maguknál. Ezt ugyanis a per adatai nem támasztották alá. Tény, hogy a felperes a munkaviszonya megszüntetésekor négy számlatömböt nem adott le az alperesnél. Az elsőfokú bíróság ezt a kötelezettségszegést meg is állapította, azonban ez a rendkívüli felmondás alapját nem képezhette azért sem, mert a munkavállalót az Mt. 97. § (1) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettség csak a megszüntető munkáltatói jognyilatkozat közlését követően terheli.
- [22] Alaptalanul hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy az utóbb átadott számlatömbök hiánya miatt került sor a büntetőeljárásban a nyomozás megszüntetésére. A II. rendű alperes ugyanis a nyomozati eljárásban nem a 2012. november 9-én megtartott tárgyaláson leadott sorszámú tömbökkel kapcsolatban állította azt, hogy azon nem az I. rendű alperes eredeti bélyegzője található. A perben az alperes nem igazolta, hogy a tárgyaláson átadott két számlatömbben szereplő F.F. Kft. nevére kiállított számlák összegét a felperes felvette volna. A számlák kiállításának dátuma 2009. április 15., arra pedig az alperesek nem hivatkoztak, hogy a felperes a rendkívüli felmondás napján vagy azt követően váltott be számlát a taxitársaságnál.
- [23] Nem valós az alperes azon perbeli állítása sem, hogy a perben átadott számlatömbök létezéséről az alperesnek nem volt tudomása, abból ugyanis kettőt a II. rendű alperes nyomozás során tett nyilatkozata szerint maga pecsételt le, a másik kettő pedig a nyomozás során tett állítása szerint az I. rendű alperes tömbje.
- [24] A munkaviszony a felek között bizalmi viszonyt feltételez, de ha erre alapozva a munkáltató a munkavállalóval történő elszámolást nem dokumentálja, annak következményeit neki kell viselnie. Az elsőfokú eljárásban az alperesek hivatkoztak arra, hogy a

számlatömbök visszatartása veszélyeztette az I. rendű alperes működését, azonban bírói felhívás ellenére sem jelölték meg, hogy ezt az állításukat pontosan mire alapozzák, illetve kifejezett nyilatkozatuk szerint a számviteli szabályok megsértésére nem hivatkoznak.

- [25] A törvényszék szerint a jogellenesség jogkövetkezményeként megállapított 6 havi átalánykártérítés mértéke nem eltúlzott. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése szempontjairól számot adott, amellyel a törvényszék is egyetértett azzal, hogy a rendkívüli felmondásban állított hűtlen kezelés, bélyegző hamisítás a büntetőeljárásban nem nyert igazolást.
- [26] Az elmaradt munkabér összege tekintetében részben alaposnak találta a fellebbezést a felperes megtérült jövedelmére vonatkozó perbeli nyilatkozatai alapján. Ezért az alkalmi munkavállalás címén 2009. április 15-étől 2011. december 31-éig terjedően havi 10.000 forint bevételt levont a felperesnek járó elmaradt munkabér összegéből.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [27] Az alperesek felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen keresetet elutasító ítélet meghozatalára, másodlagosan a szükséges bizonyítás lefolytatása érdekében új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasításra irányult.
- [28] Az alperes által közölt rendkívüli felmondás egyik indoka az volt, hogy a felperes a szigorú számadású nyomtatványokat, számlatömböket hűtlenül kezelte. Az eljáró bíróságok tényállásként rögzítették, hogy a felperes az I. rendű alperes cég nevére beszerzett négy darab számlatömböt éveken keresztül a munkaviszonya megszüntetését és a perindítást követően a tárgyaláson adta át a II. rendű alperes részére, melyekben két darab kiállított számla volt egyenként 2.700 forint összegben. A megállapított tényből a megfelelő következtetést a bíróságok elmulasztották megvonni és azt olyan súlyú kötelezettségszegésként értékelni, amely a rendkívüli felmondás indokául szolgálhatott.
- [29] A munkáltatót nem terheli nemleges tény bizonyítási kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a számlákat a felperes a beváltását és az ellenérték felvételét követően nem adta át a munkáltatónak. A perben egyértelmű volt, hogy a felperes a 2012. november 9-ei tárgyaláson adott át az alperesnek négy darab számlatömböt, így neki kellett volna igazolnia, hogy miért nem a munkaviszony megszüntetésekor került erre sor, és hogy a két számla ellenértékével a munkáltatónak elszámolt.
- [30] A rendkívüli felmondás közlését megelőzően a személyes találkozáskor a II. rendű alperes felszólította a felperest, hogy adja át az általa vásárolt számlatömböket, ez azonban csak a perben történt meg. Téves tehát a törvényszék érvelése, miszerint az elszámolási kötelezettség a munkavállalót csak a munkaviszony megszüntetését követően terheli, hiszen a munkaviszony fennállása

alatt ennek teljesítését a munkáltató bármikor kérheti. Az első- és a másodfokú ítélet ennek alapján a régi Mt. 89. § (2) bekezdésében foglaltakat sérti, mert az alperes által közölt rendkívüli felmondás indoka világos, valós és okszerű volt.

- [31] A bíróságok a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlen mérlegeléssel értékelték, a számlatömbök visszaadásának elmulasztása értékelésekor is téves jogkövetkeztetést vontak le. Mindezzel a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően jártak el.
- [32] Az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a feleket részletesen és teljes körűen az aktuális bizonyítási teherről, kizárólag bizonyos kérdéskörben hívta fel az alpereseket bizonyítási indítványuk előterjesztésére. Ezért számos bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő az alperesek arra, hogy a felperes az elszámolási kötelezettségének nem tett eleget, és a számlák ellenértékével nem számolt el. A jogerős ítélet jogszabálysértő a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján.
- [33] Az alperesek szerint a bíróságok ítélete az átalánykártérítés megállapítása során az Mt. 100. § (4) bekezdésébe ütközött. A felperes a munkaviszony alatt nyugdíjas volt, emellett alkalmi munkákat is vállalt, és semmilyen olyan körülmény nem merült fel, amely a 8 hónapig tartó munkaviszony megszüntetésére tekintettel 6 havi átalánykártérítést indokolt volna. Az, hogy az alperes feljelentést tett, nem a munkaviszony megszüntetéséhez közvetlenül kapcsolódó körülmény, a jogsértést nem súlyosítja és nem is befolyásolja. A munkáltatónak joga van bármilyen ügyben feljelentést tenni, ez nem lehet súlyosító körülmény vagy jogsértő következmény. A felperes úgy nyilatkozott, hogy a büntetőeljárás során nem hallgatták ki, megkeresést sem kapott a nyomozó hatóságtól, így a büntetőeljárás a felperes számára nem járt érdeksérelemmel.
- [34] Az alperesek a Pp. 3. § (3) bekezdésére, Pp. 252. § (2) és (3) bekezdésére hivatkoztak súlyos eljárási szabálysértésként.
- [35] Az alperesek szerint a másodfokú bíróságnak értékelnie kellett volna, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás szakaszaihoz képest nem tett eleget.
- [36] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte az alperesek felülvizsgálati költségben marasztalásával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [37] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [38] Az alperesek alaptalanul hivatkoztak a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt szabálysértésre. Az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezésben előírt tájékoztatási kötelezettségének a per állásának megfelelően többször eleget tett, és a feleket tájékoztatta az általuk bizonyítandó tényekről és a

bizonyítatlanság következményeiről (jegyzőkönyvekben foglalt végzés, végzés, jegyzőkönyv). Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben maguk sem tudtak megjelölni olyan konkrét bizonyítékot, amelynek előterjesztésétől a hiányos tájékoztatás miatt voltak elzárva.

- [39] Az alperesek anyagi jogszabálysértésként az Mt. 89. § (2) bekezdését jelölték meg annak igazolására, hogy az alperes által közölt felmondás indoka világos, valós és okszerű volt. Az alperes azonban az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontján alapuló rendkívüli felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Ezért a Kúria a Pp. 272. § (3) bekezdés rendelkezései folytán a megsértett jogszabályhely téves megjelölése ellenére a jogszabálysértés tényére történő tartalmilag helyes hivatkozás alapján az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerint bírálta felül a jogerős ítéletet.
- [40] A törvényszék ítéletében helyesen rögzítette, hogy a rendkívüli felmondásnak a felülvizsgálati eljárásban vizsgálandó egyik oka az volt, hogy a felperes szigorú számadású nyomtatványokat, számlatömböket hűtlenül kezelt azzal, hogy olyan számlatömböket vásárolt és használt fel, amelyről a II. rendű alperes nem tudott, az abban szereplő ellenértékekkel nem számolt el. A felperes erre maga szolgáltatott bizonyítékot, amikor a perben évekkel a munkaviszony megszüntetését követően csatolt négy, I. rendű alperes céges bélyegzőjével ellátott számlatömböt, amelyet addig magánál tartott, és amelyekből kettőben egy-egy az azonnali hatályú felmondás keltezésének napján kiállított számla volt.
- [41] A felperes a számlatömbök magánál tartása indokaként a jegyzőkönyv 6. oldalán arról nyilatkozott, hogy a számlatömbökből volt otthon tartaléka, mert azok hamar beteltek. Azt is előadta, hogy a II. rendű alperes mindig elvitte a betelt számlatömböket, és április közepén tette szóvá, hogy van olyan, ami hiányzik. Mindig mindent elvitt a kocsiból, kivéve ami otthon maradt, és behozta a tárgyalásra. Megalapozatlan ezért a törvényszék következtetése arról, hogy a felperest csak a munkáltatói jognyilatkozat közlését követően terhelte az Mt. 97. § (1) bekezdésére tekintettel az elszámolási kötelezettség. A felperes munkaköri kötelezettségéből adódóan kezelte a szigorú számadású nyomtatványokat, a számlatömböket és a fuvardíjakat. Az ezekkel történő elszámolási kötelezettség attól függetlenül terhelte, hogy az elszámolás a felek részéről nem írásban történt. A felperes a munkaviszonya megszüntetésének, a gépkocsi és annak tartozékai visszaszolgáltatása napján állított ki két, egyenként 2.700 forint értékű számlát a nála lévő négy számlatömbből kettőben. Nem indokolta tehát semmi (esetlegesen az sem, hogy elfeledkezett a nála lévő számlatömbökről), hogy azokat az utolsó munkanapján ne szolgáltatassa vissza a munkáltatónak, nem volt továbbá jogszerű indoka annak sem, hogy az alperes cégbélyegzőjével ellátott számlatömböt magánál tartsa.
- [42] Attól függetlenül, hogy a II. rendű alperes e négy számlatömb

megvásárlásáról tudott-e, illetve azokat ő, vagy a felperes pecsételte-e le, a felperes a számlatömbök visszaszolgáltatásának elmulasztásával a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben szándékosan megszegte, mert a munkaköréből adódó, a szigorú számadású nyomtatványok kezelésére, elszámolására vonatkozó kötelezettségének szándékosan nem tett eleget. A számlatömbök, a viteldíj kezelése pedig az I. rendű alperes taxis vállalkozásban lényeges kötelezettségnek minősül, melyet jelentős mértékben négy számlatömbre vonatkozóan segegett meg. A munkavállalót munkaköréből adódóan terhelő fenti kötelezettségek megszegésének megállapításához nem szükséges az eljáró bíróságok által megkívánt konkrét számviteli jogszabályhelyi rendelkezés megjelölése az Mt. 103. § (1) bekezdés b) és c) pontjában foglalt kötelezettségekre tekintettel.

- [43] A bírói gyakorlat szerint amennyiben a rendkívüli felmondásban foglalt egy ok valóban bizonyul, és alapul szolgálhat az intézkedéshez, a munkaviszony megszüntetése jogszerű.
- [44] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

- [45] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az I. rendű alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [46] A le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. január 4.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**